

“মৰমৰ সন্তানসকল – এনেকুৱা কোনো কাম নকৰিবা যাৰ বাবে সেৱাত কোনো বিধিনি আছে”

প্ৰশ্ন: সংগমযুগত তোমালোক সন্তানসকল একেবাৰে নিখুঁত (একযুৰেট) হ'ব লাগে, নিখুঁত কোন হ'ব পাৰে?

উত্তৰ: (1) যিয়ে সৎ পিতাৰ লগত সদায় সততাৰে থাকে, ভিতৰত এটা, বাহিৰত আন এটা - এনেকুৱা নহয়। (2) যিয়ে শিৱবাবাৰ বাহিৰে অন্য কথাত মনোনিৱেশ নকৰে। (3) খোজে প্ৰতি স্বীমতত চলে, কোনো ধৰণৰ গাফিলতি নকৰে, তেৱেঁই নিখুঁত হয়।

গীত: বচন কে দিন ভুলা ন দেনা..... (শৈশৱৰ দিনবোৰ পাহৰি নাযাবা.....)

ওঁম্ শান্তি। মৰমৰ আত্মিক সন্তানসকলে গীতৰ কলিটি শুনিলে এইটোতো নিশ্চয় জন্মিছে - বেহদৰ (অসীমৰ) পিতাই এতিয়া বেহদৰ সুখৰ উত্তৰাধিকাৰ দি আছে। আমি আহি এনেকুৱা পিতাৰ সন্তান হৈছোঁ গতিকে পিতাৰ স্বীমততো চলিব লাগে। নহ'লে কি হ'ব! এতিয়াই হাঁহা, কোৱা যে আমি মহাৰজা মহাৰাণী হ'ম আৰু যদি হাত এৰি দিয়া তেন্তে পুনৰ গৈ সাধাৰণ প্ৰজা হ'বগৈ। স্বৰ্গততো নিশ্চয় আহিব। এনেকুৱাও নহয় যে সকলো স্বৰ্গলৈ আহিব। যিসকল সৎযুগ ত্ৰেতাতে আহোঁতা হ'ব, তেওঁলোকেহে আহিব। সৎযুগ আৰু ত্ৰেতা দুয়োটা একেলগে স্বৰ্গ বুলি কোৱা হয়। তথাপিও যিসকল পোন-প্ৰথমে নতুন সৃষ্টিত আছে তেওঁলোকে ভাল সুখ ভোগ কৰে বাকী যিসকল পাছত আছে তেওঁলোকে আহি জ্ঞান নল'ব। জ্ঞান লওঁতাসকল সৎযুগ ত্ৰেতাতে আহিব। বাকী আছেই ৰাৱণ ৰাজ্যত। তেওঁলোকে অলপ সুখ ভোগ কৰিব পাৰিব। সৎযুগ ত্ৰেতাতে বহুত সুখ থাকে নহয় জানো সেয়েহে পুৰুষাৰ্থ কৰি পিতাৰ পৰা বেহদৰ সুখৰ উত্তৰাধিকাৰ ল'ব লাগে আৰু এইটো মহান শূভ-সংবাদ লিখা – যি কাঁড় ছপোৱা তাতো এইটো লিখিব লাগে - উচ্চতকৈও উচ্চ বেহদৰ পিতাৰ শূভ-সংবাদ। প্ৰদৰ্শনীত তোমালোকে দেখুওৱা নতুন সৃষ্টি কেনেকৈ স্থাপন হয়। তেন্তে এইটো স্পষ্টভাৱে আৰু ডাঙৰ আখৰেৰে লিখিব লাগে। বেহদৰ পিতা জ্ঞানৰ সাগৰ, পতিত-পাৱন, সৎগতি দাতা, গীতাৰ ভগৱান শিৱই কেনেকৈ বৰহমাকুমাৰ-কুমাৰীসকলৰ দ্বাৰা পুনৰাই কলিযুগী সম্পূৰ্ণ বিকাৰী, ভৰ্ষাচাৰী পতিত সৃষ্টিক সৎযুগী সম্পূৰ্ণ নিবিকাৰী (বিকাৰ ৰহিত), পাৱন, শ্ৰেষ্ঠাচাৰী সৃষ্টি কৰি গঢ়ি আছে। সেইটো শূভ-সংবাদ আহি শুনক অথবা বুজক। চৰকাৰকো তোমালোকে আহ্বান কৰিছা যে আমি ভাৰতত পুনৰ সৎযুগী শ্ৰেষ্ঠাচাৰী 100 শতাংশ পৱিত্ৰতা সুখ-শান্তিৰ দৈৱী স্বৰাজ্য কেনেকৈ স্থাপন কৰি আছে আৰু এই বিকাৰী সৃষ্টিৰ বিনাশ কেনেকৈ হ'ব সেয়া আহি বুজক। এনেকৈ স্পষ্টভাৱে লিখিব লাগে। কাঁড়ত এনেকৈ লিখা যাতে মনুষ্যই ভালদৰে বুজিব পাৰে। এওঁলোক প্ৰজাপিতা বৰহমাকুমাৰ-কুমাৰীসকলে কল্প পূৰ্বৰ দৰে নাটকৰ পৰিকল্পনা (ডৰামা প্লেণ) অনুসৰি পৰমপিতা পৰমাৰ্হমা শিৱৰ স্বীমতত সহজ ৰাজযোগ আৰু পৱিত্ৰতাৰ বলেৰে, নিজৰ তন-মন-ধনেৰে ভাৰতক এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠাচাৰী পাৱন কৰি কেনেকৈ গঢ়ি আছে, সেয়া আহি বুজক। স্পষ্টভাৱে কাঁড়ত ছপাব লাগে, যাতে যিকোনো লোকে বুজি পায়। এওঁলোক বৰহমাকুমাৰ-কুমাৰীসকলে শিৱবাবাৰ মতত ৰামৰাজ্য স্থাপন কৰি আছে, যিটো গান্ধীজীৰ ইচ্ছা আছিল। বাতৰি কাকততো এনেকুৱা সম্পূৰ্ণ নিমন্ত্ৰণ প্ৰকাশ হওক। এইটো নিশ্চয় বুজাব লাগে যে প্ৰজাপিতা বৰহমাকুমাৰ-কুমাৰীসকলে নিজৰ তন-মন-ধনেৰে এয়া কৰি আছে। তেতিয়া মনুষ্যই এনেকৈ কেতিয়াও নাভাবিব যে এওঁলোকে কোনো ভিক্ষা বা দান আদি বিচাৰে। জগতততো সকলো দানৰ ওপৰতেই চলে। ইয়াত তোমালোকে কোৱা যে আমি বৰহমাকুমাৰ-কুমাৰীসকলে নিজৰ তন-মন-ধনেৰে কৰি আছে। তেওঁলোকে নিজেই স্বৰাজ্য লয় তেন্তে নিশ্চয় নিজৰ পৰাই খৰচ কৰিব। যিসকলে পৰিশ্ৰম কৰে তেওঁলোকেহে 21 জন্মৰ কাৰণে উত্তৰাধিকাৰ পায়। ভাৰতবাসীয়েহে 21 জন্মৰ কাৰণে শ্ৰেষ্ঠাচাৰী দ্বৈত মুকুটধাৰী হয়। এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণ দ্বৈত মুকুটধাৰী হয় নহয় জানো। এতিয়াতো কোনো মুকুট নাই। তেন্তে এইটো ভালদৰে বুজাব লাগে। পিতাই বুজায় - এনেকৈ লিখা তেতিয়া বেচৰাসকলে গম পাব যে বৰহমাকুমাৰ-কুমাৰীসকলে কি কৰি আছে। গম্যমান্য লোকসকলে মাত মাতিলে তেতিয়া গৰিবসকলৰো শুনিব। নহ'লে গৰিবসকলৰ কোনো কথা নুশুনে। চহকীসকলৰ কথাৰ সোনকালে প্ৰভাৱ পৰে। তোমালোকে সিদ্ধ কৰি কোৱা যে আমি বিশেষকৈ ভাৰতক স্বৰ্গ কৰি তোলা। বাকী সকলোকে শান্তিধামলৈ পঠিয়াই দিব। বুজাবও এনেকৈ লাগে। ভাৰত 5 হাজাৰ বছৰ পূৰ্বে এনেকুৱা স্বৰ্গ আছিল। এতিয়াতো কলিযুগ, সেয়া সৎযুগ আছিল। এতিয়া কোৱা সৎযুগত কিমান মানুহ আছিল। এতিয়া কলিযুগৰ অন্ত। এয়া সেয়াই বিৰাট মহাভাৰতৰ যুদ্ধ। আৰু কোনো সময়ত এনেকুৱা যুদ্ধতো হোৱাই নাই। এয়াও তৃতীয় বিশ্বযুদ্ধ পাছত হয়। অনুশীলন কৰে নহয় জানো। এতিয়াতো পাৰমাণৱিক বোমা (এটমিক ব'ম) তৈয়াৰ কৰি থাকে। কাৰো কথা নুশুনে। তেওঁলোকে কয় - যিবোৰ বোমা তৈয়াৰ কৰা হৈছে সেই সকলোবোৰ সাগৰত পেলাই দিয়ক তেন্তে আমিও তৈয়াৰ নকৰোঁ। তোমালোকে ৰাখিবা আৰু আমি তৈয়াৰ নকৰিম এইটো কেনেকৈ হ'ব পাৰে। কিন্তু তোমালোক সন্তানসকলে জানা এয়াতো বিধি নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। যিমানই তেওঁলোকক মত নিদিয়া, নুবুজিব। যদি বিনাশ নহয় তেন্তে ৰাজ্য কেনেকৈ কৰিবা। তোমালোক সন্তানসকলৰতো নিশ্চয় আছে নহয় জানো। সংশয়বুদ্ধিৰ যিসকল আছে তেওঁলোক আঁতৰি গুচি যাব, বিশ্বাসঘাতক হৈ যাব। পিতাৰ হৈ পুনৰ বিশ্বাসঘাতক হ'ব নালাগে। তোমালোকেতো শিৱবাবাক স্মৰণ কৰিব লাগে অন্য কথাৰ পৰা কি লাভ। সৎ পিতাৰ লগত সততাৰে থাকিব লাগে। ভিতৰত এটা বাহিৰত আন এটা হ'লে তেন্তে নিজৰ পদ ভৰ্ষ্ট কৰি দিবা। নিজৰেই লোকচান কৰিবা। কল্প-কল্পান্তৰৰ কাৰণে কেতিয়াও উচ্চ পদ পাব নোৱাৰিবা

সেয়েহে এই সময়ত বহুত নিখুঁত হ'ব লাগে। কোনোধৰণৰ গাফিলতি কৰিব নালাগে। যিমান সম্ভৱ শ্ৰীমতত চলিব লাগে। নিৰন্তৰ স্মৃতিততো অন্তিমৰ ফালে থাকিবা। এজন পিতাৰ বাহিৰে যাতে আন কাৰো স্মৃতি নাথাকে। গায়নো কৰা হৈছে - অন্ত কালত যিয়ে স্বৰীক স্মৰণ কৰে..... যাৰ প্ৰতি মোহ থাকিব তেওঁ স্মৃতিলৈ আহি যাব। আগলৈ গৈ তোমালোক যিমানো সমীপত আহি থাকিবা, সাক্ষাৎকাৰ হৈ গৈ থাকিব। বাবাই প্ৰত্যেককে দেখুৱাব তোমালোকে এনেকুৱা এনেকুৱা কাম কৰিছা। আৰম্ভণিতো তোমালোকে সাক্ষাৎকাৰ কৰিছিল। শাস্তি যিসকলে ভোগ কৰিছিল তেওঁলোকে বহুত চিঞৰ-বাখৰ কৰিছিল। বাবাই কয় - তোমালোকক দেখুৱাবৰ কাৰণে এওঁৰ এশগুণ শাস্তি কৰ্তন কৰি দিলোঁ। গতিকে এনেকুৱা কাম কৰিব নালাগে যাৰ বাবে বাবাৰ সেৱাত বিধিনি আছে। পাছলৈও সকলোবোৰ তোমালোকৰ সাক্ষাৎকাৰ হ'ব। এনেকুৱা এনেকুৱা তোমালোকে পিতাৰ সেৱাত বহুত বিধিনি আনি লোকচান কৰিছা। আসুৰি সম্প্ৰদায় হয় নহয় জানো। যিসকলে বিধিনি আনিছে তেওঁলোকে বহুত শাস্তি ভোগ কৰে। শিৱবাবাৰ দৰবাৰ (আদালত) বহুত ডাঙৰ। সোঁহাতে ধৰ্মৰজাও আছে। সেয়া হৈছে হদৰ (সীমিত) শাস্তি। ইয়াততো 21 জন্মৰ বাবে লোকচান হৈ যায়, পদ ভৰষ্ট হৈ যায়। প্ৰতিটো কথাতে পিতাই বুজাই থাকে। গতিকে এনেকৈ যাতে কোনোও নকয় যে মই গম পোৱা নাছিলোঁ সেইবাবে বাবাই সকলো প্ৰকাৰে সাৱধান কৰি থাকে। লক্ষ্য কৰে যে প্ৰতিটো সেৱকেম্বৰ (চেণ্টাৰ) পৰা কিমান আঁতৰি গুচি যায়। অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰে। বিকাৰী হৈ যায়। স্কুলততো পূৰ্ণ ৰীতিয়ে পঢ়িব লাগে। নহ'লে কি পদ পাব। পদত বহুত পৰ্থক্য হৈ যায়। যিদৰে ইয়াত দুখধামত কোনোবা ৰাষ্ট্ৰপতি হয়, কোনোবা চহকী হয়, কোনোবা গৰিব হয় সেইদৰে তাত সুখধামতো পদতো কৰমানুসৰি হ'ব। যিসকল ৰাজকীয় বুদ্ধিমান সন্তান হ'ব, তেওঁলোকে পিতাৰ পৰা সম্পূৰ্ণ উত্তৰাধিকাৰ ল'বলৈ চেষ্টা কৰিব। মায়াৰ মুষ্টিযুদ্ধ (বক্সিং) হয় নহয় জানো। মায়া বৰ শক্তিশালী জয় পৰাজয় হৈ থাকে। কিমান আহে পুনৰ বিশ্বাসঘাতক হৈ গুচি যায়। আগুৱাই গৈ থাকোঁতে থাকোঁতে বিফল হৈ যায়। বহুতে কয় এয়া কেনেকৈ হ'ব পাৰে। এয়াতো কেতিয়াও শূনা নাই যে গৃহস্থ ব্যৱহাৰত থাকি পৰিত্ৰ হৈ থাকিব পাৰে। হেৰ' ভগৱানুবাচ (ভগৱানে কয়) নহয় জানো - কাম মহাশত্ৰু। গীতাতো এইষাৰ কথা আছে। তোমালোকে জানা সৎযুগত হৈছে দৈৱী গুণধাৰী মনুষ্য আৰু কলিযুগত হৈছে আসুৰিক অৱগুণধাৰী লোক। আসুৰিক গুণধাৰীসকলে দৈৱী গুণধাৰীসকলৰ মহিমা গায়। কিমান পৰ্থক্য। এতিয়া তোমালোকে বুজি পোৱা আমি কি আছিলোঁ, কি হৈ আছোঁ। ইয়াত তোমালোকে সকলোবোৰ গুণ ধাৰণ কৰিব লাগে। খোৱা-বোৱা আদিও সতোগুণী খাব লাগে। চাব লাগে দেৱতাসকলক কি খুৱায়। শ্ৰীনাথ দ্বাৰত গৈ চোৱা - কিমান ভোগ অথবা শুদ্ধ ভোজন ৰাখে। তাত বৈশ্বৰেই থাকে। আৰু তাত জগন্নাথ পুৰীত চোৱা কি পোৱা যায়? চাউল। তাত বাম (বিকাৰী) মৰ্গৰ বহুত লেতেৰা চিৎৰ আছে। যেতিয়া ৰাজত্ব আছিল তেতিয়া 36 প্ৰকাৰৰ ভোজন পোৱা গৈছিল। সেয়েহে শ্ৰীনাথ দ্বাৰত বহুত ভোগ তৈয়াৰ কৰা হয়। পুৰী আৰু শ্ৰীনাথৰ বেলেগ বেলেগ হয়। পুৰীৰ মন্দিৰত দেৱতাসকলৰ পোছাকত বহুত লেতেৰা চিৎৰ আছে। সেয়েহে ভোগো বিশেষ চাউলৰ আগবঢ়োৱা হয়। তাতো ঘিউও নিদিয়। এইটো পৰ্থক্য দেখুৱায়। ভাৰত কি আছিল পুনৰ কি হৈ গ'ল। এতিয়াতো চোৱা কি অৱস্থা। পূৰ্বা অন্তও পোৱা নাযায়। তেওঁলোকৰ যোজনা আৰু শিৱবাবাৰ যোজনাৰ মাজত দিন-ৰাতিৰ পৰ্থক্য আছে। সেই সকলোবোৰ যোজনা মাটিত মিলি যাব। প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ হ'ব। খাদ্য আদি একোৱেই পোৱা নাযাব, বৰষুণ চোৱা ক'ৰবাত বহুত হয়। ক'ৰবাত একেবাৰে নহয়। কিমান লোকচান কৰি দিয়ে। এই সময়ত তৎবও তমোপ্ৰধান সেয়েহে বৰষুণো অসময়ত দি থাকে। ধুমুহাও তমোপ্ৰধান, সূৰ্যও এনেকুৱা তপত হ'ব যে কথাই নুসুধিবা। এই প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ নাটকত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। তেওঁলোকৰহে বিনাশ কালত অস্বীতিকৰ বুদ্ধি। তোমালোকৰ পিতাৰ লগত প্ৰীতি বুদ্ধি। অজ্ঞান কালতো সুসন্তানৰ প্ৰতি মা-পিতাৰ মৰম থাকে। সেয়েহে বাবাই কয়ো পুৰুষাৰ্থ কৰম অনুসৰি স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ..... যিমানো সেৱা কৰিবা.... সেৱাতো কৰিবই লাগে নহয় জানো। বিশেষকৈ ভাৰত আৰু সাধাৰণভাৱে গোটেই জগত, ভাৰতক স্বৰ্গ কৰি তুলিব লাগে। বাকী সকলোকে শান্তিধামলৈ পঠিয়াই দিব লাগে। ভাৰতে স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ পায়, বাকী সকলোৱে মুক্তিৰ উত্তৰাধিকাৰ পায়। সকলো গুচি যাব। হাহাকাৰৰ পাছত জয়জয়কাৰ হৈ যাব। কিমান হাহাকাৰ হ'ব। এয়া হয়েই অনাহকতে তেজৰ খেল। প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগো আহিব। মৃত্যুতো সকলোৰে হ'বই।

পিতাই সন্তানসকলক বুজায় - পূৰ্বা পুৰুষাৰ্থ কৰি লোৱা। পিতাৰ সৈতে সদায় আজ্ঞাকাৰী, বিশ্বাসী হ'ব লাগে। সেৱাধাৰী হ'ব লাগে। যিসকলে কল্প পূৰ্বে যেনেকুৱা সেৱা কৰিছিল, তাৰ সাক্ষাৎকাৰ হৈ থাকিব। তোমালোকে সাক্ষী হৈ চাই থাকিবা। তোমালোক এতিয়া স্বৰ্গদৰ্শন চক্ৰধাৰী হৈছা। সদায় বুদ্ধিত স্বৰ্গদৰ্শন চক্ৰ ঘূৰি থাকিব লাগে। আমি এনেকৈ এনেকৈ 84 জন্ম ল'লোঁ। এতিয়া আমি ঘৰলৈ উভতি যাওঁ। পিতাও স্মৃতিত থাকিব লাগে, ঘৰো স্মৃতিত থাকিব লাগে, সৎযুগো স্মৃতিত থাকিব লাগে। গোটেই দিন বুদ্ধিৰে এয়াই চিন্তন কৰিব লাগে। এতিয়া আমি বিশ্বৰ মহাৰাজকুমাৰ হ'ম। আমি শ্ৰীলক্ষ্মী বা শ্ৰীনাৰায়ণ হ'ম। নিচা বাঢ়িব লাগে নহয় জানো। বাবাৰ নিচা থাকে। বাবাই নিতৌ এওঁলোকৰ (লক্ষ্মী-নাৰায়ণ)ৰ চিৎৰক চাইছিল, ভিতৰত নিচা থাকে নহয় জানো। বচ্ কাইলৈ মই গৈ এয়া শ্ৰীকৃষ্ণ হ'মগৈ। আকৌ সয়ম্বৰৰ পাছত শ্ৰীনাৰায়ণ হ'ম। তৎবম্ (তোমালোকৰ কেবলত তেনেকুৱা)। তোমালোকেতো হ'বা নহয় জানো। এয়া হৈছেই ৰাজযোগ। প্ৰজাযোগ নহয়। আত্মাসকলৰ পুনৰাই নিজৰ ৰাজ্য-ভাগ্য প্ৰাপ্ত হয়। সন্তানসকলে ৰাজ্য হেৰুৱাইছিল। এতিয়া পুনৰ ৰাজ্য লৈ আছে। বাবাই এই চিৎৰ আদি তৈয়াৰেই এই কাৰণে কৰে যাতে তোমালোক সন্তানসকলে দেখি আনন্দিত হোৱা। 21 জন্মৰ কাৰণে আমি স্বৰ্গৰ ৰাজ্য-ভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰি আছোঁ। কিমান সহজ। এওঁ শিৱবাবা, এওঁ প্ৰজাপিতা বৰহমা এওঁৰ দ্বাৰা এই ৰাজযোগ শিকায়। পুনৰ আমি গৈ এনেকুৱা হ'ম। দেখিলেই আনন্দৰ পাৰা উদ্ভগামী হয়। আমি পিতাৰ স্মৃতিত থাকিলে বিশ্বৰ ৰাজকুমাৰ হ'মগৈ। কিমান আনন্দিত হ'ব লাগে। আমিও পঢ়ি আছোঁ, তোমালোকেও পঢ়ি আছা। এই পঢ়াৰ পাছত আমি গৈ এয়া হ'মগৈ। সকলো পঢ়াৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। যিমান পঢ়িবা সিমান উপাৰ্জন হ'ব নহয় জানো। বাবাই কৈছে যে কিছুমান চিকিৎসকতো (চাৰ্জনতো) ইমান বুদ্ধিমান হয় যে এটা মামলাতে লাখ টকাও উপাৰ্জন কৰে। বেৰিষ্টাৰসকলো

এনেকুৱা হয়। কোনোবাইতো বহুত উপাৰ্জন কৰে, কাৰোবাৰ দেখিবা কোটো ফটা-ছিটা। এয়াও এনেকুৱা সেয়েহে বাবাই বাৰে বাৰে কয় - হে সন্তানসকল, কোনোধৰণৰ গাফিলতি নকৰিবা। সদায় শ্ৰীমতত চলা। শ্ৰীশ্ৰী শিৱবাবাৰ দ্বাৰা তোমালোক শ্ৰেষ্ঠ হোৱা। তোমালোক সন্তানসকলে পিতাৰ পৰা অনেকবাৰ উত্তৰাধিকাৰ লৈছা আৰু হেৰুৱাইছা। 21 জন্মৰ উত্তৰাধিকাৰ আধাকল্পৰ কাৰণে পোৱা যায়। আধাকল্প 2500 বছৰ সুখ পোৱা। ভাল বাবু!

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পাছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

(1) ভিতৰে বাহিৰে সৎয হৈ থাকিব লাগে। পঢ়াত কেতিয়াও গাফিলতি কৰিব নালাগে। কেতিয়াও সংশয় বুদ্ধিৰ হৈ পঢ়া এৰিব নালাগে। সেৱাত বিঘ্ন ৰূপ হ'ব নালাগে।

(2) সকলোকে এইটোৱে শুভ-সংবাদ শুনোৱা যে আমি পৱিত্ৰতাৰ বলেৰে, শ্ৰীমতত নিজৰ তন-মন-ধনৰ সহযোগেৰে 21 জন্মৰ কাৰণে ভাৰতক শ্ৰেষ্ঠাচাৰী মৈত্ৰ মুকুটধাৰী কৰি তোলাৰ সেৱা কৰি আছোঁ।

বৰদান: চেকেণ্ডত সংকল্পক বিৰাম দি নিজৰ আধাৰ শক্তিশালী কৰোঁতা সন্মান সহকাৰে উত্তীৰ্ণ হোৱা যিকোনো কাকত (পৰিস্থিতি) পৰিপক্ক কৰি তুলিবৰ কাৰণে, আধাৰ শক্তিশালী কৰি তুলিবলৈ আহে, তাৰ বাবে ভয়-ভীত নহ'বা। বাহিৰৰ অস্থিৰতাত এক চেকেণ্ডত বিৰাম লগোৱাৰ অভ্যাস কৰা, যিমানেই বিস্তাৰ নহওঁক এক চেকেণ্ডত সামৰি লোৱা। ভোক-পিয়াহ, ঠান্ডা-গৰম সকলোবোৰ থকা সৎৎবও সংস্কাৰ যাতে প্ৰকট নহয়, সামৰি লোৱা শক্তিৰ দ্বাৰা বিৰাম লগাই দিয়া। এইটো বহুত সময়ৰ অভ্যাসেই সন্মান সহকাৰে উত্তীৰ্ণ কৰাই দিব।

স্লোগান: নিজৰ সুখ-শান্তিৰ প্ৰকল্পনেৰে সকলোকে সুখ আৰু আৰামৰ অনুভূতি কৰোৱাটোৱেই সঁচা সেৱা।

!! ওঁম্ শান্তি !!